

Historia

Powiat włoszczowski utworzony został w 1867 roku z zachodniej części guberni kieleckiej z czternastu gmin: Chrzastów, Irządze, Kluczewsko, Krasocin, Kurzelów, Lelów, Moskorzew, Oleszno, Radków, Rokitno, Secemin, Słupia, Szczekociny i Włoszczowa. Obszar ten wynosił około 1 400 km² i zamieszkiwało go 49 791 osób. W okresie okupacji władze niemieckie połączyły powiat włoszczowski z jędrzejowskim, ustalając siedzibę w Jędrzejowie.

Terytorium powiatu ulegało zmianom: w latach trzydziestych XX wieku przyłączono gminę Dobromierz, po II wojnie światowej odłączono gminę Słupia, w 1960 roku włączono miasto i gromadę Koniecpol (połączoną z Chrzastowem), w 1972 roku gminę Kurzelów włączono do gminy Włoszczowa, a Oleszno do gminy Krasocin. Na skutek likwidacji powiatów w 1975 roku teren powiatu przypisano do trzech województw: kieleckiego, piotrkowskiego i częstochowskiego.

Po prawie ćwierćwieczu, w wyniku reformy administracji publicznej, od 1 stycznia 1999 roku ponownie utworzony został powiat włoszczowski. Powstał on z sześciu gmin: Kluczevska, Krasocina, Moskorzewska, Radkowa, Secemina i Włoszczowy. Na obszarze 908 km², w 125 sołectwach, obecnie zamieszkuje 46 963 osoby. Siedziba powiatu znajduje się przy ulicy Wiśniowej.

Mapa powiatu włoszczowskiego
istniejącego w latach 1867 - 1975

*"Atlas geograficzny illustrowany Królestwa Polskiego" pod
red. J. M. Baziewicza. Warszawa 1907*

Aktualna mapa powiatu włoszczowskiego

